

VEGA-WOLF WILLEM

krijgt vrienden

Daniel Laverdure

Illustraties: Jean-Philippe Morin

Vertaling: Selma Noort

bontekoe

Hoofdstuk 1:

Een bijzonder vreemde wolf

Er was eens een wolf. Een grote, gemene wolf natuurlijk. Hij vond het heerlijk om kleine biggetjes, of een verdwaald meisje dat een rood kapje droeg en op weg was naar haar grootmoeder, de stuipen op het lijf te jagen.

Maar, zoals je vast wel gehoord hebt, liep het niet best af met deze wolf.

Tja.

Maar dit verhaal gaat over een heel andere wolf. Een nogal bijzondere wolf eigenlijk.

Ten eerste: zijn naam; Willem. Wie heeft er ooit gehoord van een wolf die Willem heet?

Ten tweede: Willem brengt zijn dagen door met dagdromen en naar grappige wolken staren.

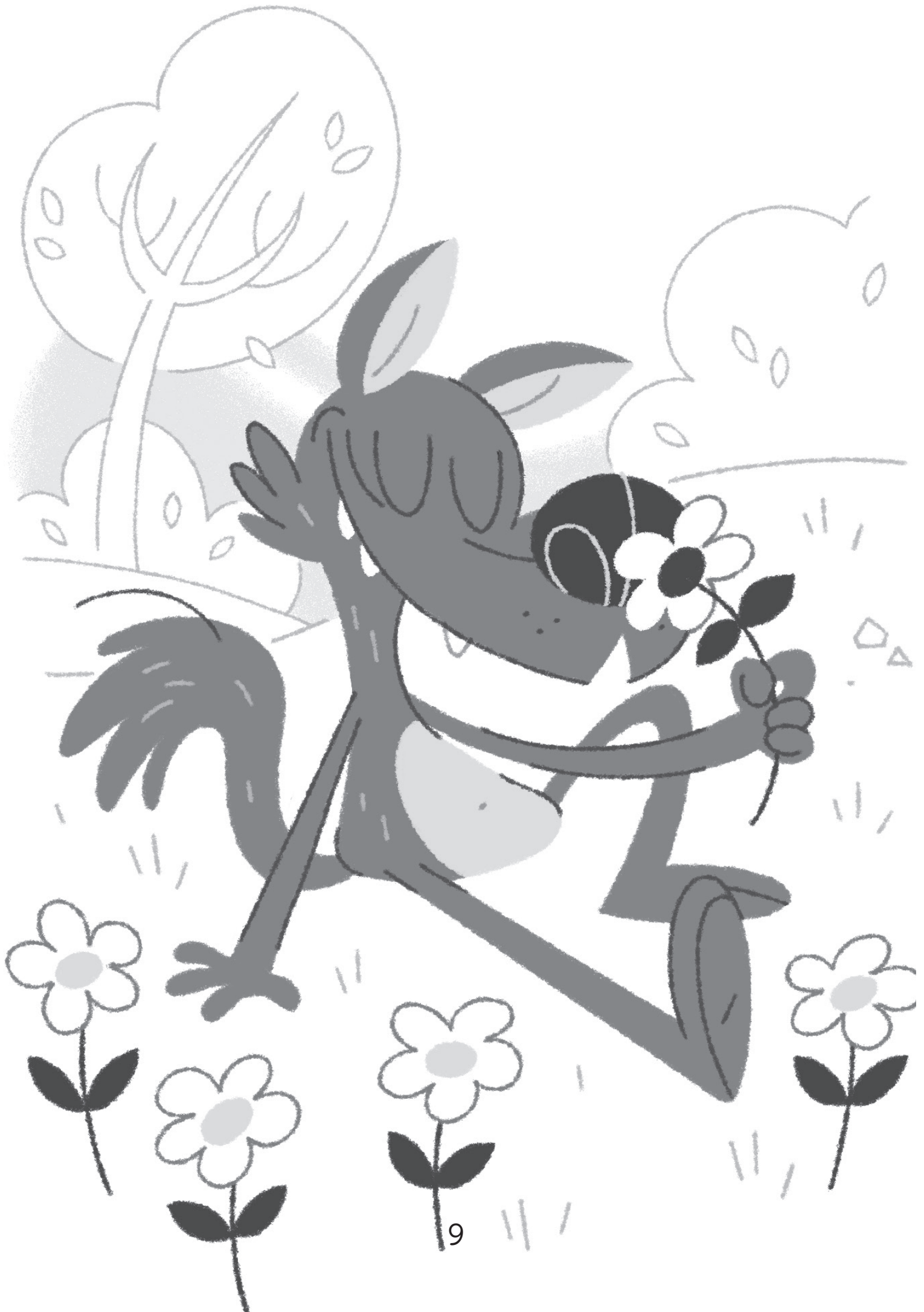

Als hij dat niet aan het doen is,
probeert hij te tellen hoeveel
mieren er hun heuvel in en uit
marcheren, en hij geeft ze
allemaal een naam.

Ten derde: Willem vindt het heerlijk om in het frisse gras te liggen en de heerlijke geuren van met dauw bedekte narcissen, paarse klaverbloemen en madeliefjes op te snuiven. Het water loopt hem daarbij in de bek.

Ja. Je leest het goed.
Willem is vegetariër!

Waarom zou hij zichzelf uitputten met achter hazen en herten aan jagen? Bloemen eten is veel makkelijker. Hij wordt er blij van en ze zijn zoooooo lekker!

Vandaag bereidt Willem een salade van viooltjes, noten en varenblad, op smaak gebracht met de bloemen van de brandnetel.

Willem is een vindingrijke kok. Als hij iets lekkers ziet, bedenkt hij er meteen een recept bij.

Jammer genoeg wil zijn moeder dat hij hetzelfde eet als de andere wolven.

Elke keer weer geeft ze hem een preek om hem ervan te overtuigen dat hij het verkeerde eten klaarmaakt.

